

अवत्रयाह ते वासं सोऽपि ह्यङ्गोभयद्विहतात् ।
 शनैश्चरेथ ते वोढुमसमर्थेन कोतकैः ।
 जमैर्विदारितः सोऽधौ जनधारो महागिरिः ।
 विभित्य पर्वतं शम्भोऽन्वासास्ते सागरं ययुः ।
 वैवस्वतपुरद्वारे योजनद्वयविस्तृता ।
 अद्यापि तिष्ठत्यपगा हरणीतकसम्भवा ।
 भित्त्वा वेलां ततः पृथ्वीं विभिद्याशु तरङ्गिणीम् ।
 चक्रुर्वेतरणीनाम्ना पूर्वसागरगामिनीम् ।
 नानायानविमानेन न द्रौण्या स्रन्दनेन च ।
 तर्तुं शक्या वा तु नदी तप्ततोया विभीषणा ।
 दुःखेन तां तु पृथिवीं विभिर्नि महेताधुना ।
 सदा चोद्गतेर्वाप्येर्विचिपन्ति नभश्चरान् ।
 नस्या उपरि नो याप्ति देवा अपि भयाह्वर ।
 यमद्वारं समावृत्य योजनद्वयविस्तृता ।
 निष्कं वहति संपूर्णां भोग्यमनी जगत्त्रयम् ।”
 इति कालिकापुराणे १० अध्यायः । ॥
 आसन्नन्तुकावे वैतरणीगोदानान्तं यथा,—
 “आसन्नन्तुका देया गौः खवत्सा च पूर्ववत् ।
 तदभावे च गौरेका नरकोटारण्ये वै ।
 तदा यदि न शनोति दांतुं वैतरणीषु गाम् ।
 शक्नोत्योऽवक् तदा दत्त्वा भोग्ये दद्यान्तस्य च ।”
 पूर्ववहेमद्विहताः । अत्र न्तस्य चेति अवगा-
 दिकादशादपि वैतरणीदानाचारः । इति
 शुद्धितत्त्वम् । ॥ वैतरणीगोदानान्तं
 प्रार्थनामन्त्रो यथा,—
 “यमद्वारे महाधारे तप्ता वैतरणी नदी ।
 ताच तर्तुं दद्यान्मनीं लब्धां वैतरणीषु गाम् ।”
 इति तन्मयोगः । अन्वत् सुखं शब्दे द्रव्यम् ।
 पिष्टकन्या । यथा,—
 “अयज्वानच यज्वानः पितरो ब्रह्मणः स्मृताः ।
 अयिखात्ता वर्धनदो दिद्या तेषां अवस्थितिः ।
 तेभ्यः खधा सुतां जज्ञे मेनां वैतरणीं तथा ।”
 इति कौर्म १३ अध्यायः । ॥
 (कलिङ्गदेशस्थ-नदीविशेषः । यथा, महा-
 भारते । १।११४।४ ।
 “एते कलिङ्गाः कौन्तेय । यत्र वैतरणी नदी ।
 यत्रावजत धर्मोऽपि देवाश्चरन्मते वै ।”
 वैतसः, पुं, (वैतस एव । सार्थं अण् ।) अण-
 वतसः । इति अटाघरः । (पुंस्त्वजननम् ।
 शिष्टद्वयम् । इति निचष्टुः । १।२६ । यथा,
 ऋग्वेदे । १०।६५।४ ।
 “देवा नक्तं अचिता वैतसेन ।”
 वैतसेन शेषो वैतस इति पुंस्त्वजननस्थिति
 निवृत्तम् । १।२१ । पुंस्त्वजननेन अचिता
 ताडिता भवति ।” इति तद्भाष्ये सायणः । ॥
 वैतसस्यायमिति । तस्येदमिति अण् । वैतस-
 सन्निधि, जि । यथा, रघुः । ४।३५ ।
 “आत्मा संरक्षितः सुखेतिमाश्रित्य वैत-
 सीम् ।”
 वैतानिकः, पुं, (विताने भवः । वितान + ठक् ।)
 औतसीमः । यथा,—

“मरणादेव कर्तव्यं संयोगो यस्य नापिना ।
 दाहादूर्ध्वमशौचं स्यादयस्य वैतानिको विधिः ।”
 इति शुद्धितत्त्वम् ।
 वितानसमन्वीये, जि । वितानशब्दात् णिक-
 प्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् । (यज्ञादिकार्यकारो ।
 यथा च भागवते । १०।४०।५ ।
 “अप्या च विद्याया केचित् त्वां वै वैतानिका
 दिजाः ।
 यजन्ते विततैर्यज्ञैर्नानाकूपामराख्या ।”
 वैतानिकः, पुं, (विविधेन तालेन चरतीति ।
 वितान + ठक् ।) बोधकरः । इत्यमरः । वै
 निशान्ते बोधकारके । विविधो मङ्गलगीति-
 वाद्यादिस्तज्ञानशब्दः तेन अवहरन्ति वैता-
 निकाः पृथे कादिति णिकः । निशान्तं निवे-
 द्यन्तो ये वृष्टं बोधयन्ति जागरयन्ति ते बोध-
 कराः स्फुरन् इति टः । इति भरतः । (यथा,
 शिशुपालवधे । ५।६७ ।
 “वैतानिकाः स्फुटपदप्रकटार्पमुद्दे-
 भोगावलीः कलमिरोऽवधरेषु पेटुः ।”
 खड्गितालः । यथा,—
 “वैतानिकः प्रमाने खड्गिताले बोधकरे त्रिषु ।”
 इति मेदिनी ।
 हेमचन्द्रे तु पाठान्तरं यथा,—
 “वैतानिकः खड्गिताले मङ्गलपाठकैःपि च ।”
 वैतानसमन्विनि, जि ।
 वैतकः, जि, वैतसमन्वी । वैतशब्दात् कण्प्रत्ययेन
 निष्पन्नमिदम् ।
 वैतकेयः, जि, वैतसमन्वीयः । वैतशब्दात् क्य-
 प्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ।
 वैदः, जि, पण्डितसमन्वी । विद्वद्भावात् णप्रत्ययेन
 निष्पन्नमेतत् ।
 वैदर्भः, स्त्री, (विदर्भस्य भावः । अण् ।) विदर्भ-
 त्वम् । यथा । वैदर्भमपि वैदर्भी । इति भरत-
 द्विरूपकोषः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १ ।
 “वावैदर्भप्रधानेऽपि रस एवात्र जीवितम् ।”
 वैदर्भी, स्त्री, (विदर्भस्येयमिति । विदर्भ + अण् ।
 स्त्रियां ङीप् ।) भङ्गिः । यथा,—
 “कृणं मित्रं वैदर्भी भङ्गिभगिनीलिका ।”
 इति त्रिकाशेषः ।
 (यथा, कथासरित्सागरे । २०।१०६ ।
 “वाचा वैरूप्यनिर्मातृवैदर्भीं दृष्टितामिव ।”
 वैदर्भ, स्त्री, (विदर्भ + अण् ।) विदर्भस्य
 भावः । विदर्भशब्दात् णप्रत्ययेन निष्पन्न-
 मेतत् । (यथा, कथासरित्सागरे । १।१२ ।
 “वैदर्भस्थातिगोभाय मम नैवायमुदामः ।”
 वैदर्भ, स्त्री, वाक्यप्रक्रमम् । इति मेदिनी । विदर्भ-
 सन्निधि, जि ।
 वैदर्भः, पुं, (विदर्भो निवासोऽर्थेति । विदर्भ +
 अण् ।) विदर्भदेशीयराजः । (यथा, रघुः ।
 ५।६२ ।
 “मेने यथा तत्र जनः समेतो
 वैदर्भमागमुमजं यदैशम् ।”)

दमयन्तीपिता भीमसेनः । रुक्मिणीपिता भीष्म-
 कश्च । वाक्यवक्रमा । इति धरणिः ।
 वैदर्भो, स्त्री, वाक्यरीतिभेदः । इति मेदिनी ।
 यथा, रीतिमाह ।
 “पदसंघटना रीतिरङ्गसंस्था विशेषवत् ।
 उपकर्तुं रसादीनां ———— ।”
 रसादीनामर्थात् शब्दार्थशरीरस्य काव्यस्यात्म-
 भूतानाम् ।
 “————— सा पुनः स्याच्चतुर्विधा ।
 वैदर्भो चाद्य गौड़ी च पाञ्चाली जाटिका
 तथा ।”
 सा रीतिः । तत्र ।
 “माधुर्य्ययङ्गकैर्वै रचना कलितामिका ।
 अटितरत्नवृत्तिर्वा वैदर्भी रीतिरिष्यते ।”
 यथा । अत्रङ्गमङ्गलभुव इत्यादि । खट्वाह ।
 “असमस्तैकसमस्ता युक्ता दशभिर्गुणैश्च वैदर्भी ।
 वर्गद्वितीयवङ्गला स्वयंप्राणाचरा च सुवि-
 धेया ।
 अत्र दशगुणास्तमस्तोक्ताः शेषादयः ।
 “अजः प्रकाशकैर्वैर्वैभवं आङ्मरः पुनः ।
 समासवङ्गला गौड़ी ———— ।”
 यथा । चक्रवर्त्येत्यादि । पुरुषोत्तमस्याह ।
 बहुतरसमासयुक्ता सुमहाप्राणाचरा च
 गौड़ीया ।
 रीतिरनुप्रासमहिमपरतन्त्रा स्तोभवाक्का च ।”
 “————— वर्णैः श्रेवैः पुनर्दयोः ।
 समस्तपञ्चपदो वन्द्यः पाञ्चालिका मता ।”
 द्वयोर्वैदर्भीगौयोः । यथा,—
 “मधुरया मधुबोधितमाधवी-
 मधुचन्द्रसमेधितमेधया ।
 मधुकराङ्गनया सुहृदन्मद-
 ध्वनिभृता निभृताचरसुखगे ।” ॥
 भोजस्याह ।
 “समस्तपञ्चपदामोक्षः कान्तिसमन्विताम् ।
 मधुरां सुकुमाराच पाञ्चालीं कवयो विदुः ।”
 “जाटो तु रीतिर्वैदर्भी पाञ्चालीरन्तरा
 स्थिता ।”
 यथा,—
 “अयसुदयति सुदामभङ्गनः पद्मिनीना-
 सुदयगिरिवनानीबालमन्दारपुष्पम् ।
 विरहविधुरकोकहृन्दवन्धुर्विमिन्दन्
 कुपितकपिकपीलक्रीडात्तल्लसतांघ्रि ।”
 कश्चिदाह ।
 “वृद्धपदसमाससुभगा युक्तैर्वैभवं पातिभूषिता ।
 उचितविशेषवपूरितवस्तुन्यासा भवेज्जाटो ।”
 अन्ये लाङ्गुः ।
 “गौड़ी उन्मरवन्त्या स्यात् वैदर्भी कलिता क्रमात् ।
 पाञ्चाली मिश्रभावेन जाटो तु वृद्धभिः पदैः ।”
 कश्चित् वङ्गाद्यौचित्यादयथा वचनादयः ।
 वङ्गादीत्यादिशब्दादाद्यप्रबन्धो वचनादीत्यादि-
 शब्दाद्वृत्तिवर्णो । तत्र वङ्गाद्यौचित्यादयथा ।
 मत्यायस्तावन्मास इत्यादि । अत्र वाक्यस्य